

Viziunea 7000

Stimate doamne, stimați domni,

Vă sunt necesare numai câteva minute din timpul dumneavoastră prețios pentru a citi această scurtă expunere. Noi trăim într-adevăr într-o epocă foarte agitată. Zilnic auzim știri despre evenimente deosebite. Ceea ce s-a relatat mai demult într-un secol, astăzi face parte din știrile aproape zilnice. Catastrofe naturale, foamete, războaie, lupte între triburi, „purificări“ etnice, terorism motivat religios, infracțiuni de neconceput, criminalități de orice fel sunt relatate în toată lumea. În aceeași țară pe coasta de vest ard pădurile pe o suprafață de sute de km pătrați, în timp ce pe Coasta de Est are loc o furtună cu urmări distrugătoare. Nimic nu mai este cum a fost odată. Aproape fiecare om a făcut această afirmație de când au avut loc atacurile asupra turnurilor de la World Trade Center din New York și asupra clădirii Pentagonului din Washington, pe 11 septembrie 2001. Nu există soluții eficiente, nici naționale, nici internaționale, pentru problemele politice, economice și sociale.

În această broșură vrem să prezentăm pe scurt evenimentele actuale în lumina profeției biblice. Sunt aproximativ 6000 de ani de când primii oameni au văzut pentru prima dată lumina acestei lumi. Socotit în mare, de la Adam până la Avraam au trecut 2000 de ani, de la Avraam până la Hristos 2000 de ani, și de la nașterea lui Hristos, începutul socotirii timpului nostru, tot 2000 de ani. Pe bună dreptate ne întrebăm dacă trecerea nu doar într-un alt secol, ci și într-alt mileniu, nu va aduce ceva extraordinar și în istoria omenirii.

Speculațiile asupra acestui timp s-au înmulțit de la intrarea în noul mileniu. Experții prevăd un tablou obscur pentru viitorul apropiat, în special în ceea ce privește Orientul Mijlociu. Da, există chiar unii, ca acel deputat al congresului din S.U.A., care a declarat că noi suntem poate prima generație care trebuie să se teamă că va fi ultima din civilizația prezentă. Se vorbește deschis despre «escatologie» și despre «infernul apocaliptic», care ar putea să izbucnească în scurt timp peste pământ. Evident, și opinia publică este îngrijorată de ceea ce se va întâmpla în

viitorul apropiat. Depindem noi de văzători în privința acestor teme așa de importante? Trebuie să-i consultăm pe filozofi și să-i interpretăm? Sau poate să-i vizităm pe ghicitori și astrologi? Trebuie să ne întoarcem la Nostradamus sau la alți auto-intitulați „profeți” ca să găsim sfaturi și să le explicăm predicțiile? Sau putem găsi răspunsuri adevărate și sigure la toate aceste întrebări în Sfânta Scriptură? Da, cu siguranță, căci este scris: „... *avem Cuvântul proorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre.*” (2 Petru 1:19).

O informare actuală din Sfânta Scriptură este necesară și ar trebui să fie binevenită pentru fiecare om care vrea să afle sincer și deschis despre lucrurile care se întâmplă acum. Dumnezeu, care este Atotștiutor, a putut să lase scris deja la începutul timpului, ceea ce se va întâmpla până la sfârșitul timpului. Oamenii scriu istoria pe baza evenimentelor deja împlinite. Dumnezeu a scris dinainte întreaga istorie a omenirii și «istoria mântuirii» care se desfășoară până la formarea noului cer și al noului pământ, până când timpul se revarsă din nou în veșnicie. Evenimentele și succesiunea lor sunt descrise cu claritate în Sfânta Scriptură. Ele sunt ireversibile și iminente.

În «Viziunea 7000» vrem să atragem atenția mai întâi asupra lucrurilor care vor veni negreșit asupra noastră în viitorul apropiat și apoi să arătăm calea de scăpare, înainte să vină judecata nimicitoare: „*Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți locuitorii pământului*” (Luca 21:34-46). În ceea ce privește desfășurarea actuală, există într-adevăr o orientare clară din Sfânta Scriptură pe baza «semnelor timpului»: „*Tot așa și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul Omului este aproape, este chiar la ușă*” (Matei 24:33). Și chiar dacă se pare că de 2000 de ani nu a mai intervenit nimic deosebit direct din cer și oamenii nu cred că Dumnezeu intervine în istorie, totuși se va întâmpla pentru că este prezis în Cuvântul lui Dumnezeu.

Tot așa sunt scrise evenimentele din Europa ultimelor decenii, în special de la schimbarea din octombrie-decembrie 1989, în legătură cu împlinirea profeției biblice. Înaintea ochilor noștri ia naștere «Europa unită», cum a fost stabilit în 1957 în «Tratatele romane». Dușmanii istorici

au devenit prieteni. Contradicțiile dintre est și vest sunt deocamdată anulate. Linia de despărțire care trecea prin mijlocul Germaniei și prin continentul european, nu mai există. Se formează o «Casă comună europeană» în care urmează să aibă toți loc, o «Europă unită». De la 1 ianuarie 2002, 300 de milioane de oameni au putut plăti cu aceeași monedă, EURO, în cele 12 țări care au format Uniunea Europeană. De la 1 ianuarie 2007, sunt 27 state care formează Uniunea Europeană, populația acesteia ajungând la 493 de milioane de oameni. Aceasta completează faza cea mai importantă din cadrul unificării Europene. Cu aceasta se ridică din nou în fața ochilor noștri «Împărăția Romană» — ultima din cele patru împărății pe care le-a văzut proorocul Daniel în Vechiul Testament (cap. 2+7). Aceasta corespunde cu «puterea fiarei» din Apocalipsa, care se ridică din marea popoarelor europene și de care se miră întreaga lume (cap. 13). Uniunea Europeană va deveni cea mai mare putere mondială datorită unirii celor trei puteri: cea politică, cea economică și cea religioasă. Aici nu este vorba numai despre puterea mondială politico-economică, ci mai ales despre «călărețul» religioasă (cap. 17) care ține hățurile în mână și astfel dirijează tot ce se întâmplă. Această «autoritate mondială» spirituală, reprezentată prin Papalitate, este respectată și recunoscută de toți conducătorii religioși și politici.

Așa cum întreaga lume a fost martoră la decăderea *uneia* dintre cele două super-puteri în anii 1989-1990, la fel va fi și cu cea de a doua mare putere, SUA, cea care a fost motorul războiului împotriva terorismului începând cu 11 septembrie 2001 și care își pierde tot mai mult influența mondială, mai ales după intervenția din Irak. Singura mare putere care rămâne este Uniunea Europeană și ea va impune direcțiile pentru comerțul mondial și pentru globalizare. Imperiul Roman, înființat încă din anul 30 î. Hr., trebuie să stăpânească încă o dată asupra acestui pământ acum, la sfârșitul timpului, căci este scris în Cuvântul profetic din Biblie: „*Fiara a patra este o a patra împărăție, care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.*” (Daniel 7:23).

Mersul evenimentelor actuale, chiar și procesul de pace care se desfășoară în prezent, au fost prezise în profețiile din Vechiul și Noul Testament. Apostolul Pavel a văzut dinainte desfășurarea prezentă în toate domeniile și a scris acum două mii de ani ceea ce devine în fața ochilor noștri realitate: „*Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va*

veni ca un hoț noaptea. Când vor zice: „Pace și liniște!” atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare“ (1 Tes. 5, 2-3). Cuvântul-cheie este „pace”, pus în legătură cu cuvântul „liniște, [securitate]”. Așa cum a făcut-o în 27 octombrie 1986, Papa a invitat și în 24 ianuarie 2002 la Assisi, Italia, pe reprezentanții celor douăsprezece mari religii mondiale să i se alăture într-o conferință de pace. Concesia făcută adevărului că religiile au fost răspunzătoare pentru războaiele din trecut, a dus la declarația comună prin care toate religiile se legau să se opună războiului și terorismului și să lupte pentru pace și dreptate pe pământ.

De când a venit Mihail Gorbaciov la putere în 1985, au avut loc una după alta «conferințe de pace și securitate». «Întâlnirile la nivel înalt» care au intrat în istorie, au condus la destinderea între est și vest, au făcut posibilă reunirea Germaniei și au realizat independența țărilor est-europene. Pe politicieni îi interesează intens acum «pacea» aceasta prezisă și mai ales «securitatea» pe întreg pământul. Aceste noțiuni sunt folosite tot mai mult în legătură cu evenimentele din Orientul Mijlociu. Israelul devine tot mai mult «punctul fierbinte» al evenimentelor în politica mondială și împreună cu el Ierusalimul, care va deveni «piatra grea» pentru toate popoarele din împrejurime, așa cum a proorocit proorocul Zaharia (cap. 12).

Când știrile despre Ben Laden, Molahul Omar, Tora Bora, Afganistan, Irak și Al Kaida se vor fi uzat, atunci soluția pentru „marea problemă” va fi la îndemână. După cum este deja prezis în Cuvântul profetic, va fi proclamată o pace. Din păcate va fi numai o «pace aparentă» realizată prin multe compromisuri negociate de politicieni, „binecuvântată” de cea mai înaltă autoritate religioasă, chiar dacă Israelul jertfește «teritorii pentru pace» și națiunile arabe au o suprafață de 640 de ori mai mare decât cea a Israelului. Dar, așa cum este scris, atunci va veni o prăpădenie neașteptată asupra omenirii. Timpul este foarte aproape, de aceea avem nevoie de călăuzire de sus.

TRADIȚII CREATE DE OM

Fiecare om se naște într-o anumită concepție despre viață, și cei mai mulți dintre ei rămân în aceasta până la sfârșitul vieții lor, fără să mai

mediteze asupra ei, cu atât mai puțin să se convingă de corectitudinea sau respectiv de incorectitudinea acesteia. Ei nu cunosc singurul dreptar valabil care este Cuvântul lui Dumnezeu. A rămâne credincios tradițiilor moștenite face parte din prejudecățile principale. Și mulți dintre acei care își îndeplinesc datoriile lor religioase, vor de fapt să nu mai fie bătuti la cap cu Isus Hristos și cu subiectele biblice. Un număr tot mai mare de oameni ajung la concluzia că au fost induși în eroare și înșelați, în politică și în religie, cu sau fără Dumnezeu. Cauza acestei stări și evoluții este, nu în ultimul rând, în diferitele religii. Desigur, cei mai mulți oameni sunt sub impresia că liderii lor religioși fac totul ca să-i călăuzească pe calea cea dreaptă. De la naștere până la moarte oamenii sunt tratați cu ritualuri și ceremonii deșarte, fără să afle vreodată mesajul de mântuire, fără să trăiască personal mântuirea și fără să găsească pacea lăuntrică cu Dumnezeu.

Marile confesiuni creștine cu structurile lor organizate nu fac excepție. Toate păstrează o aparență evlavioasă, dar a sosit vremea când ar trebuie să accepte „proba Cuvântului”, să accepte să fie comparate cu unicul standard valabil, care este biserica de la început. A sosit momentul adevărului! O referire deșartă la Hristos, apostoli și Biblie nu ajută nimănui. Biserici și biserici libere, până la grupările cele mai mici, folosesc texte biblice care sunt modelate după concepția lor. Aceasta este apoi numită «Unitatea în diversitate». De fapt, creștinismul tradițional de astăzi nu mai are nimic comun cu biserica primară. Nici biserica romano-catolică nu-și are originea în Hristos sau în Petru, cum se crede în general, ci ea s-a format ca organizație ierarhică și împărăție bisericească abia în timpul lui Constantin după Conciliul din 325 d. Hr. în «Imperium Romanum». Doar în decursul timpului așa-numita „biserica de stat” a devenit o organizație cu propria ei ierarhie. Primele secole din istoria bisericii au trecut fără să se știe ceva despre un papă sau biserică de stat. În anul 380 împărății romani Teodosiu și Grațian au interzis libertatea religioasă generală. Un an mai târziu, „creștinismul” a fost declarat religie de stat și a devenit obligatoriu pentru toți cetățenii imperiului. Abia în anul 441, Leo I. s-a bazat pe textul din Matei 16:18 și a vorbit despre o «succesiune apostolică». Acest proces a fost încheiat prin împăratul roman Iustinian (527-565), care i-a făcut pe preoți funcționari de stat. De fapt se poate vorbi despre biserica catolică doar începând cu acest timp.

Aceeași Biblie este tălmăcită astăzi în sute de feluri diferite, după tradiția părinților bisericii. În locul Cuvântului descoperit în mod divin, sunt puse mereu învățături noi, omenști, interpretări, doctrine și dogme care nu au nici o bază biblică. Nu-i așa că toți și-au ridicat propria lor împărăție religioasă sub pretextul că este Împărăția lui Dumnezeu? În ciuda tuturor lucrurilor, rămâne adevărat că Isus Hristos își zidește și își desăvârșește propria Lui Biserică în mijlocul bisericilor acestei lumi. Dumnezeu are un plan cu omenirea pe care El îl îndeplinește. Pentru a-L înțelege, trebuie să ne eliberăm de părerile moștenite și să ne întoarcem la punctul de plecare, și anume la Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu nu cere de la nici un om o credință oarbă. Credința adevărată are doi ochi spirituali sănătoși și două picioare spirituale stabile, sănătoase. Ea stă pe fundamentul neclintit al Vechiului și Noului Testament și vede în acestea planul lui Dumnezeu cu omenirea de la început până la sfârșit.

REVENIREA LUI HRISTOS

Dumnezeu, Creatorul, are un plan cu creațiunea și tot așa ca Răscumpărător are un plan cu cei răscumparați. Cine crede în existența unui Dumnezeu personal, este convins că El nu lasă nimic la voia întâmplării. Așa vorbește Domnul: „*EU am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: „Hotărârile Mele vor rămânea în picioare, și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea.”*“ (Isa. 46, 10). „*Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ cuvântul Lui.*“ (Romani 9:28).

Cine cunoaște Sfânta Scriptură, știe că anunțarea venirii Răscumpărătorului în tot Vechiul Testament, începând din grădina Eden (Gen. 3), a fost nădejdea poporului lui Dumnezeu. Tot așa revenirea lui Hristos, a Răscumpărătorului, este nădejdea poporului lui Dumnezeu de la începutul Noului Testament — de la înălțarea Lui. EL a zis: „... *Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.*“ (Ioan 14:3). Acest eveniment, cel mai mare din istoria mântuirii, este într-adevăr foarte aproape. Conform știrilor internaționale de presă de la sfârșitul anului 2000, milioane de oameni așteaptă acest eveniment. Dar există fără îndoială și fanatici religioși, care se ridică mereu ca să discrediteze credința adevărată și pe adevărații credincioși. Sunt însă și oameni credincioși

biblic, care așteaptă bucuroși revenirea lui Isus Hristos și au o viață normală. Ei sunt lucizi, clari și adevărați în lucrarea și umblarea lor.

Revenirea făgăduită a lui Isus Hristos și evenimentele anunțate care urmează se vor petrece cu siguranță, însă numai Dumnezeu decide ora și ziua când se vor împlini. Semnele timpului, cărora trebuie să le dăm atenție, ne lasă să recunoaștem că timpul s-a apropiat. **O precizare a timpului, așa cum s-a încercat de repetate ori în vechime, nu este posibilă și nici necesară, slavă lui Dumnezeu.**

La prima venire a lui Hristos s-au împlinit peste 100 de proorocii din Vechiul Testament. Toate detaliile importante despre El, începând cu zămislirea Lui supranaturală, cu nașterea în Betleem, slujba Lui, suferința și moartea Lui, până la înviere și înălțare, au fost proorocite în profeția vechitamentară. Același lucru este valabil pentru timpul dinaintea celei de a doua veniri a lui Hristos. Este covârșitor să citim textele biblice corespunzătoare, care sunt foarte actuale acum.

Apostolul Petru a văzut în Duhul deja acum 2000 de ani, că făgăduința revenirii lui Hristos va fi batjocorită, cum vedem că se întâmplă acum. Criticii principali sunt teologi necredincioși, care nu înțeleg planul în timp al lui Dumnezeu și felul în care este scris. Ei susțin, de exemplu, că apostolii și însuși Isus au greșit până la ultimul capitol din Noul Testament, când El a spus: „*Iată, Eu vin curând.*“ Biblia este scrisă în așa fel, încât se potrivește pentru întreaga perioadă de timp. Fiecare cuvânt scris poate fi predicat și crezut în tot timpul harului. Numai când vine de fapt vremea împlinirii unui eveniment făgăduit, atunci evenimentul prevestit se împlinește într-adevăr.

Apostolul Petru atinge miezul problemei și scrie: „*Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor, și vor zice: ,Unde este făgăduința venirii Lui?‘*“ La aceasta el a răspuns: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.*“ (2 Petru 3:3-9). Toți cei rânduiți mai dinainte pentru viața veșnică, vor veni la credință (Fapte 13:48). Batjocoritorilor nu le mai rămâne mult timp; râsul și batjocura lor se va transforma în plâns și scrâșnit de dinți. „*Nu vă înșelați: ,Dumnezeu*

nu Se lasă batjocorit. ‘ Ce seamănă omul, aceea va și secera ‘ (Gal. 6:7). După mărturia Scripturii, Hristos va reveni în curând, așa cum a făgăduit El și îi va lua pe ai Lui la Sine, în slavă (1 Tes. 4), înainte de a veni necazul cel mare (1 Tes. 1:10).

La întoarcerea Lui, toți copiii lui Dumnezeu adormiți în Hristos care vor avea parte de prima înviere, vor învia, iar cei vii care trăiesc cu El vor fi transformați și-L vor întâmpina pe El în văzduh, pentru a fi totdeauna cu El (1. Tes. 4). Ei Îl vor vedea și vor fi ca El (1. Ioan 3). Aceasta se va întâmpla așa cum s-a spus dinainte în Cuvânt.

CREAȚIA MAIESTUOASĂ

Realizarea planului divin de mântuire a început deja cu actul de creație. Sigur, fiecare dintre noi a admirat deja creația maiestuoasă. Din păcate, nu toți Îl pun în mod logic pe Creator înaintea creației, deși fiecare știe că mai întâi a fost un ceasornicar înainte de a fi un ceas, și la fel un arhitect, înainte de a exista o clădire, etc. Este cunoscut în general că existența lui Dumnezeu este pusă sub semnul întrebării, iar relatarea despre creație nu este considerată credibilă, mai ales de când oamenii au realizat lucruri aparent imposibile prin invențiile cele mai mari și de când Darwin și-a publicat tezele lui în anul 1859. Filozofii atești au făcut credibile teoriile lor contradictorii în ultimele secole și în același timp i-au aruncat pe oameni în necredință. Dumnezeu este tăgăduit și omul este sărbătorit. S-a susținut chiar și afirmația că totul s-a format de la sine. Cine crede aceasta, ar putea să-și tăgăduiască tatăl și mama și să susțină că el s-a format singur și că este rezultatul evoluției.

Cine își poate închipui că universul în nemărginirea lui și cu nenumăratele lui stele care sunt într-o deplină armonie, s-a format de la sine, de exemplu printr-o explozie străveche? Până în prezent nu s-a găsit nimeni care să îmbunătățească lucrul cel mai mărunț din creația maiestuoasă. Să ne gândim doar la nenumăratele viețuitoare din mările lumii cărora le-au fost date condiții de viață ideale, sau la milioanele de feluri de animale și păsări de pe toate continentele și la cât de perfect s-au adaptat condițiilor climaterice.

Așa cum a creat și a rânduit Creatorul la început toate lucrurile prin Cuvântul Său atotputernic, așa sunt până în ziua de astăzi. De la începutul pământului se seamănă și se recoltează în fiecare an, după cum a hotărât Domnul Dumnezeu: „*Cât va fi pământul, nu va înceta sămânatul și seceratul, frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea!*“ (Gen. 8:22). Numai acolo unde intervine omul în natură, se formează neregularități. zilnic sunt hrănite miliarde de oameni și dacă s-ar distribui totul corect, atunci n-ar trebui să mai rabde nimeni de foame. În fiecare an Dumnezeu nu numai că se îngrijește de noi și de nenumăratele viețuitoare, ci El ne ține o predică puternică prin natură despre viață, moarte și înviere. În fiecare primăvară se trezește o nouă viață, care aduce fructe noi. Apoi urmează vara cu recoltele bogate. După aceea vine toamna, în care cad frunzele de pe pomi și natura moare. Urmează apoi somnul de iarnă și desigur iarăși trezirea în același ritm în următoarea primăvară. „*Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu, le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu. În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El.*“ (Rom. 1:19-20).

Și faptul că toate viețuitoarele se reproduc după soiul lor, va rămâne până la sfârșit. Până astăzi se seamănă aceeași sămânță care a răsărit de prima dată la crearea pământului. Cresc aceiași pomi cu aceleași fructe și trăiesc tot aceleași soiuri de animale pe pământ, atâta timp cât nu sunt nimicite de oameni. Și oamenii, coroana creațiunii, sunt tot așa cum au fost Adam și Eva atunci. Lor le-au fost date calități creatoare. Aceasta s-a văzut foarte clar în ultimii o sută de ani și mai ales în ultimii cincizeci de ani. Noi am văzut evoluția de la căruța cu cai la avion la zborul cosmic. Omul înfăptuiește tot ceea ce își planifică, după cum a spus Dumnezeu: „... și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând“ (Gen. 11:6). De aceasta mi-am dat seama în 9 decembrie 1995, când astronautul de pe Apollo 16, generalul r. Dr. Charles Duke, a relatat în Berlin despre vizita lui pe lună în aprilie 1972.

Numai un singur lucru nu poate să facă omul, și anume să creeze viață. Cei ce cred în evoluție și vorbesc despre o celulă primară, să ne spună în cazul acesta, cine a creat această celulă și cine a pus viața în ea. Aici s-ar putea pune și întrebarea, cine a pus instinctul de reproducere în toate viețuitoarele? De ce nu seamănă tăgăduitorii de Dumnezeu grâu artificial? Pentru că știu sigur că nu ar încolți, deoarece nu poartă în sine

germenul vieții. Orice om care gândește normal ar trebui să-L pună pe Creatorul suveran, atotputernic înaintea existenței creației atotcuprinzătoare, puternice și maiestoase. Dacă oamenii nu s-ar fi lepădat de El, atunci ar fi putut crede Cuvântul Său și relațiile zilnice despre creație care devin realitate înaintea ochilor noștri. Dumnezeu și Cuvântul Lui rămân veșnic adevărul vrednic de crezare, pentru toți cei vrednici să creadă.

RÂNDUIT PENTRU PĂRTĂȘIA CU DUMNEZEU

Conform vocii lui Dumnezeu, oamenii au fost rânduți de la început să trăiască în părtășie cu El. De aceea ei, indiferent de religie sau rasă, au tendința să se închine unei ființe mai înalte. Toți simt în ei o dorință nedefinită de închinare, diferind modul în care aceasta este apoi practică. Dacă cineva nu găsește ceva religios căruia să i se închine, atunci se va închina diavolului, unor pasiuni, sportului sau oricărui alt hobby, sau unui idol. Această dorință adâncă pe care o poartă fiecare om, indiferent dacă este sărac sau bogat, poate fi astâmpărată numai cu ceva dumnezeiesc.

Iudeii credincioși se roagă lui Dumnezeu, care li s-a prezentat personal în timpul lui Moise ca Dumnezeul Israelului. Un iudeu adevărat poate crede numai în unicul și singurul Dumnezeu, căci El însuși a zis: „*Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, Domnul este Unul ...*“ De aproape 6700 de ori este scris „*Domnul Dumnezeu*“ — «Elohim-Iahweh» — în Vechiul Testament. Iudeii credincioși biblic așteaptă tot timpul venirea lui Mesia și rezidirea templului, așa cum le-a fost făgăduit.

Musulmanii se roagă de asemenea unui dumnezeu, pe care ei îl numesc Allah. Până în 11 septembrie 2001, noi toți am crezut, din neștiință, că Allah ar putea fi comparat cu Elohim al Bibliei. Acum am aflat din multe surse, în special din câteva enciclopedii, că Allah a fost vechiul zeu Babilonian al lunii. Pe timpul lui Mahomed, acest zeu era venerat în Arabia ca zeul fertilității. De aceea și-a ales islamul ca simbol semiluna. Numai după ce Mahomed și-a supus toate triburile din Peninsula Arabă care se închinau altor zei, a declarat el pe dumnezeul lui ca fiind singurul Allah. El i-a atribuit lui Allah chiar și creația. Apoi a început el să propovăduiască propria lui concepție despre monoteism, dar care nu avea nimic cu cel descris în Sfânta Scriptură. Allah al lui Mohamed nu este

singurul Dumnezeu adevărat al lui Avraam și Moise. Allah nu este și nu va fi niciodată Dumnezeul Bibliei. În toate țările arabe, este folosit cuvântul „Allah” pentru „Dumnezeu” în Biblie și în cărțile de cântări și toți creștinii de acolo se închină lui Allah ca Dumnezeu. Ce înșelare și tragedie datorată necunoștinței!! Ce vor face ei acum, când adevărul a fost adus în sfârșit la lumină?

Hindușii cred în trinitatea lor principală care este compusă din: Brahma – creatorul, Vishu – susținătorul, și Shiva – distrugătorul și înnoitorul, de asemenea într-un număr mare de dumnezei și își pun nădejdea în învățătura că omul se va reîntoarce eventual ca animal în viața viitoare și va trece printr-un proces de curățire permanent până va ajunge la ținta finală. Budiștii cred într-un fel asemănător în reîncarnare și se bazează pe meditație. Ca în hinduism și islamism, și aici se caută degeaba un mesaj divin care să aducă la exprimare mântuirea și nădejdea pentru veșnicie. În aceste religii biruința asupra morții și viața veșnică nu-și găsesc locul. Dar o religie fără mântuire și fără o nădejde adevărată, nu este o religie deznădăjduită și pierdută? Ceea ce contează este «voia lui Dumnezeu» descoperită și confirmată, căreia omul trebuie să i se conformeze.

Având în vedere faptul că în creștinism se crede, în general, în dogma „sfinteii treimi”, care susține că cele trei persoane ale dumnezeirii există din veșnicie în cer, înseamnă că acest creștinism nu mai este o religie monoteistă în adevăratul sens al cuvântului. Întrebarea legitimă care se pune, este: „Dacă există trei persoane divine, care sunt veșnice și care sunt atotputernice, atunci aceasta exclude existența Unui singur Dumnezeu Veșnic și Atotputernic”. Dacă luăm în considerație aceste dovezi de necontestat, atunci numai credința evreilor se potrivește cu definiția „monoteismului”. Singurul și Adevăratul Dumnezeu are desigur capacitatea de a se descoperi și manifesta pe Sine în multe feluri și în multe chipuri, așa cum o mărturisește și o confirmă Sfânta Scriptură. În Vechiul Testament, Dumnezeul cel nevăzut, care este Duh, S-a descoperit pe Sine într-o formă vizibilă ca Domnul. În Noul Testament, același Dumnezeu, S-a descoperit pe Sine în vederea mântuirii noastre ca Tată în ceruri și în singurul Său Fiu născut, care este Domnul, aici pe pământ. În Vechiul Testament descoperirea Lui a fost într-un trup duhovnicesc, în Noul Testament a fost descoperit într-un trup de carne, pentru răscumpărarea noastră și pentru a ne reacheza în poziția noastră de copii ai lui Dumnezeu, prin înfiere divină (Galateni 4:4 și alte texte).

A existat o perioadă de timp în care primii oameni au trăit în paradis în părtășie directă cu Domnul Dumnezeu. În starea aceasta originală a nevinovăției, ei nu au știut nimic despre suferință, durere, boală sau moarte. Fiind creațiuni ale Celui veșnic, ei au fost rânduiți să trăiască veșnic. Domnul Dumnezeu le-a dat oamenilor o voință liberă, astfel încât ei se pot decide pentru viață sau moarte. Ei pot să aleagă între bine și rău, ascultare și neascultare, credință și necredință. Așa este cu noi toți și astăzi. Atunci la început era vorba despre ascultare, la care din păcate au dat greș: întâi Eva, apoi Adam. Ea a ascultat argumentele și minciunile lui Satan în chip de șarpe, a fost ispășită, a căzut în păcat și l-a atras și pe Adam în acesta. Prin aceasta, căderea în păcat a fost perfectă. Astfel au ajuns amândoi, prin încălcarea poruncii lui Dumnezeu, sub influența dușmanului și au trebuit să moară. Domnul Dumnezeu a împlinit avertizarea și i-a alungat din paradis. Legătura cu El a fost întreruptă, suferința, boala și moartea au venit asupra întregii omeniri, deși dușmanul a făgăduit: „*Hotărât, că nu veți muri ... veți fi ca Dumnezeu ...*“ (Gen. 3).

Nimeni să nu se spele pe mâini a nevinovăție și să spună: „Ce mă interesează pe mine?“, căci fiecare bărbat și fiecare femeie, fiecare fată, fiecare băiat ar fi procedat exact ca Adam și Eva — da, ei o mai fac și astăzi. Dumnezeu ne cunoaște pe toți și a știut că nici un om nu poate să îplinească cerințele și poruncile Sale. Și totuși El, în dreptatea Lui, ne-a lăsat să recunoaștem fărâdelegile și neascultarea față de El.

Dacă nu ar exista o lege dumnezeiască, nimeni nu ar putea fi condamnat pentru încălcarea ei, și nimeni nu ar vedea necesitatea iertării și mântuirii. Noi toți am fost născuți în această lume pierdută și despărțită de Dumnezeu, de aceea avem nevoie de împăcarea cu El, să fim născuți prin Duhul așa cum a fost născut Fiul lui Dumnezeu și să primim viața veșnică. Conștiința îi avertizează pe toți, chiar și pe cei care nu au auzit niciodată mesajul divin și nu au citit niciodată Biblia. Fiecare știe când minte, înșală, fură sau face altceva nepermis. Toți, fie săraci sau bogați, buni sau răi, au devenit la fel de vinovați înaintea lui Dumnezeu. Nimeni să nu spună că el n-a omorât pe nimeni sau că nu a comis vreo altă infracțiune, deci nu este așa de rău. Deasupra tuturor stă pedeapsa dreaptă a lui Dumnezeu, de aceea toți trebuie să moară. În viață nu este nimic mai sigur decât moartea, căci „... *oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata*“ (Evrei 9:27). Noi suntem răspunzători pentru faptele noastre.

Prin căderea în păcat a fost întreruptă părtășia cu Dumnezeu. Dar El s-a gândit la noi și El însuși a croit o cale pentru noi prin Singurul care putea spune: „*EU sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl, decât prin Mine*“ (Ioan 14:6). Domnul a venit la noi în dragostea și mila Lui nemărginită, pentru ca noi să putem merge la El.

Pentru că noi am devenit vinovați în trupul acesta pământesc, El a trebuit să vină în trup pentru ca astfel Singurul nevinovat să ocupe locul întregii omeniri, să ia vina tuturor asupra Lui și să ne împace cu Dumnezeu. Aceasta s-a întâmplat în Isus Hristos, Domnul nostru, a cărui strigare sună astfel: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă*“ (Mat. 11:28). Astfel de oameni care vin la El, pot să fie siguri când bate ultimul lor ceas, că duhul lor este încredințat Lui și El va da întotdeauna același răspuns: „*Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai*“ (Luca 23:43). Cine trăiește conștient fără El, va și muri fără El. Mântuiți sunt numai acei care trăiesc cu Hristos și mor în El (Rom. 14:7-8; Apoc. 14:13).

DUMNEZEU LUCREAZĂ ÎN MOD SUPRANATURAL

Nașterea Mântuitorului ca om a fost un act supranatural al lui Dumnezeu în domeniul natural. Maria a fost născută în lumea aceasta ca toți ceilalți oameni și a avut nevoie de mântuire. Ea a fost aleasă de Dumnezeu ca vas pământesc, în care a fost pusă sămânța divină, pentru ca *Cuvântul să poată deveni trup*. Și ea a avut nevoie de trăirea mântuirii și de aceea și ea s-a aflat printre cei 120, care au trăit evenimentul umplerii cu Duhul Sfânt în apropiere de Ierusalim, eveniment care face parte din mântuirea fiecăruia fiind o trăire necesară pentru mântuirea noastră (Fapte 1: 14; 2:4; etc.). Ea a fost sfințită conform mărturiei Scripturii, pentru că ea a crezut făgăduința care i-a fost dată. Biblia nu vorbește niciodată despre canonizarea sau declararea ca sfinți a unor oameni după moartea lor. Biblia vorbește doar de sfințirea celor ce cred făgăduințele lui Dumnezeu și trăiesc împlinirea lor.

Dumnezeu mântuiește numai într-un fel, și anume întotdeauna în legătură cu credința în Cuvântul făgăduit. Maria a crezut mesajul divin pe care i l-a transmis îngerul Gavril, și a zis: „*Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!*“. Astfel Cuvântul a devenit trup și Fiul lui

Dumnezeu a fost născut. Tot așa toți bărbații și toate femeile trebuie să creadă mesajul divin, să se pună la dispoziția lui Dumnezeu și să accepte Cuvântul făgăduinței. Numai prin aceasta poate lua naștere în ei o viață plină de Duh, dumnezeiască, prin nașterea din nou. După întemeierea supranaturală a Bisericii nouotestamentare prin revărsarea Duhului Sfânt de Rusalii, Maria nu a mai fost amintită nici măcar o dată până la sfârșitul Bibliei, nici de Petru, Ioan sau de Iacov, nici de Pavel sau de altcineva. Ea și-a îndeplinit însărcinarea. Este vorba despre Isus Hristos, care este singurul Mântuitor, Mijlocitor și Avocat. «Mariologia» este străină Bibliei și este în contradicție cu Isus Hristos, fiind o teorie antihristă. Chemarea la închinare la sfinți este direct împotriva lui Dumnezeu, Singurul care este Sfânt și este vrednic de închinare (Ioan 4:23,24) și care nu-și dă slava altuia (Isaia 42:8).

Isus Hristos este Domnul care a venit în trup, devenind astfel om. Isus Hristos a fost Dumnezeu după Duh, iar după trup a fost om. EL a fost sfânt și fără păcat, de aceea El a putut să ia vina noastră asupra Lui și a murit în locul nostru. Prin sângele Lui, în care era viață divină, El a înfăptuit împăcarea și iertarea pentru toți. Dar numai aceia care cred pot să trăiască aceasta. Prin jertfa Lui au avut loc ispășirea totală și răscumpărarea desăvârșită a sufletului, a duhului și a trupului. Prin învierea Lui în a treia zi, lucrarea de răscumpărare a fost încoronată și legitimată divin. Moartea, iadul și Satana au fost biruiți; Cel înviat este adevăratul Biruitor de pe Golgota. EL le-a apărut ucenicilor după înviere timp de patruzeci de zile și i-a învățat despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu (Fap. 1). După aceea El a fost înălțat la cer în fața ochilor lor (Luca 24). În aceste adevăruri divine se ancorează puternic sufletul tuturor credincioșilor biblici. Prin învierea Lui, este garantată învierea copiilor Săi, în înălțarea Lui este nădejdea noastră că vom fi luați la El în patria cerească.

Dumnezeul Atotputernic a plănuit înainte de întemeierea lumii o Împărăție veșnică pentru fiii și fiicele Lui. Refuzul omului nu poate să distrugă sau să facă fără putere planul lui Dumnezeu. A apărut doar o întrerupere temporară, pe care Dumnezeu a luat-o în socoteală. Omenirea care s-a hotărât de bună voie împotriva lui Dumnezeu și astfel s-a predat stăpânirii lui Satan, a fost răscumpărată de însuși Domnul, fără intervenția oamenilor. Răscumpărarea este un act istoric și în același timp de mântuire. Prin Evanghelie le este adus oamenilor mesajul divin de bucurie și de eliberare. Este vorba despre oferta de har atotcuprinzătoare a lui

Dumnezeu. Prin puterea acestei mântuiri, copiii oamenilor care de la naștere au fost copii ai morții, devin copii născuți din nou ai lui Dumnezeu care au primit viața veșnică, dacă acceptă prin credință, pentru ei, această faptă de mântuire.

Deoarece Împărăția lui Dumnezeu este o împărăție veșnică, trebuie ca toți cei ce vor să trăiască în ea să aibă viața veșnică. De aceea este necesar să fim născuți din nou (Ioan 3). Sămânța pentru această naștere de sus este Cuvântul lui Dumnezeu (Luca 8:11). Ea poartă în sine germele de viață divin. Duhul Sfânt vine peste toți acei care primesc Cuvântul prin credință și aduce la suprafață o zămislire divină (Matei 13:38a). Prin zămislirea firească noi am devenit creațiuni pământești, temporare — copii ai oamenilor. Prin zămislirea supranaturală din Duh noi devenim copii ai lui Dumnezeu. „... fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac” (1 Petru 1:23). În momentul în care noi trăim nașterea din nou, devenim copii ai lui Dumnezeu și Dumnezeu este Tatăl nostru ceresc.

Cine crede în felul biblic în Domnul ca Mântuitorul său, poate să o trăiască personal. Această ofertă de har nemaiîntâlnită este valabilă pentru toți oamenii care o primesc, atât timp cât mai ține ziua harului. Nimeni nu-și poate închipui cât de groaznic va fi pentru oamenii care au refuzat mântuirea și vor trece în veșnicie despărțiți de Dumnezeu. Cel târziu în ceasul morții vor fi confrunțați toți cu realitatea că odată cu moartea nu s-a sfârșit totul, chiar și acei care nu cred într-o viață după moarte.

PROFEȚIA BIBLICĂ ARE ULTIMUL CUVÂNT

În fața ochilor noștri se împlinesc în prezent cuvintele profetice ale Sfintei Scripturi care sunt destinate timpului acestuia. Din acestea face parte în primul rând reîntoarcerea poporului Israel în «țara făgăduită». Împrăștierea lui printre alte popoare a fost deja prezisă în Deut. 4, și în *zilele din urmă* va fi adunat din nou (Isa. 14:1; Ier. 30:3; Ier. 31:7-12; Ez. 36-38). Aceasta a fost scoasă în evidență de Isus Hristos în pilda «smochinului» — simbolul pentru Israel (Osea 9:10) — ca un semn deosebit în scurgerea timpului (Mat. 24:32-41).

Dumnezeu a creat pământul în șase zile și s-a odihnit în a șaptea zi. Când este vorba despre o «epocă profetică», atunci o zi la Dumnezeu este ca o mie de ani la noi. Așa este scris: „*Dar, prea iubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi.*” (2 Pet. 3:8; Ps. 90:4). În Fap. 2:17 apostolul Petru vorbește despre proorocia proorocului Ioel, despre «zilele de pe urmă» în care este turnat Duhul Sfânt, aceste zile reprezentând perioada de două mii de ani de har. „*La sfârșitul acestor zile ne-a vorbit prin Fiul*” (Evrei 1:2). Pe cât de sigur am încheiat acum 6000 de ani de la începutul omenirii, pe atât de sigur „*Ziua Domnului*”, a șaptea zi a lui Dumnezeu, al șaptelea mileniu poate începe în orice moment. Dumnezeu nu se orientează după calendarul nostru și noi ne putem aștepta ca „*ziua de pe urmă*” să înceapă în orice clipă. Conform Apoc. 20, în împărăția de o mie de ani a lui Hristos, El va fi cu ai Săi pe pământ. Următorul text depune mărturie pentru acest lucru: „*Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nici o putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăși cu El o mie de ani*” (vers. 6). După procesul de curățire, prin care lucrările omenești vor fi arse cu foc (2 Petru 3:1 și alte texte), urmează înnoirea, și pământul va fi transformat într-o stare paradisiacă, unde domnește o «pace adevărată» și unde lupul și mielul pasc împreună (Isa. 11:6-9). Cu privire la biblica «*Viziune a mileniului al șaptelea*», găsim în Cuvântul lui Dumnezeu descrieri lămuritoare.

În ceea ce privește scurgerea timpului, ne este prezentată convingător în fața ochilor socoteala divină a timpului cu «zilele profetice» referitoare la poporul Israel. Prin proorocul Osea aflăm în următorul text ceva mai exact: „*Veniți să ne întoarcem la Domnul! Căci El ne-a sfâșiat, dar tot El ne va vindeca; El ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănilile. El ne va da iarăși viața în două zile* (aceasta s-a întâmplat deja); *a treia zi ne va scula, și vom trăi înaintea Lui* (aceasta urmează să se întâmple)” (cap. 6:1-2).

Cele **două zile** profetice amintite se referă clar la cei două mii de ani care au trecut, în care poporul Israel a fost împrăștiat, începând cu anul 70 d. Hr., în toată lumea. Din 1948 există iarăși statul Israel, în care s-au întors evreii din peste 143 de țări. Aceasta este o împlinire dovedită a făgăduințelor divine. **Ziua a treia** se referă la mileniul care va sosi în curând, când Israelul va recunoaște pe Hristos ca Mesia al lor și vor primi o viață plină de Duh. Apostolul Pavel a scris referitor la Israel următoarele:

„Căci, dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decât **viață din morți?** ... o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ține până va intra numărul deplin al Neamurilor. Și atunci tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris” (Rom. 11:15+25-26; Isaia 59:20).

Când se va încheia «Ziua mântuirii» (Isa. 49:8; 2 Cor. 6:2), lumea va fi lovită înainte de «ziua Domnului», deci înainte de mileniul al șaptelea, de judecăți de mânie și plăgi îngrozitoare. În Mat. 24 și în alte texte, însuși Domnul Isus ne-a îndrumat spre diferite evenimente însoțitoare. EL a vorbit despre războaie și vești de războaie, cutremure de pământ, foamete și catastrofe de toate felurile și a mai adăugat: „**Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor**“. Cutremurele de pământ și catastrofele naturale de tot felul vor crește, până la cutremurul prevăzut din California pe coasta de vest a S.U.A. (falia Sf. Andrei) care le va întrece pe toate și cu care se ocupă oamenii de știință tot timpul. Durerile vin de obicei înainte de naștere. Conform Rom. 8:19-22 întreaga fire suspină și suferă durerile nașterii din nou. Isus a vestit necazul cel mare astfel: „**Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi**“ (Mat. 24:21).

În Luca 21, la fel și în alte texte biblice, ne este spus ce se va întâmpla în necazul cel mare: „**Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urlului mării și al valurilor; oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ; căci puterile cerurilor vor fi clătinate**“ (vers. 25-26).

Noi nu putem să descriem detaliat catastrofele neînchipuite și «judecățile apocaliptice de mânie» prezise în Sfânta Scriptură, care vor veni asupra omenirii nelegiuite după răpirea «Bisericii-Mireasă» a lui Isus Hristos. Domnul Dumnezeu le-a poruncit oamenilor să-și supună pământul pe care li l-a dat, și să trăiască în părtășie cu El. Despărțit de El, omul distruge pământul și pe sine însuși. Specialiștii vorbesc îngrijorați despre poluarea aerului, apei și pământului, despre pericolul apariției unei găuri în stratul de ozon, despre «efectul de seră» prin care va izbucni o catastrofă climatică — până la distrugerea stratului de ozon din care cauză lumina

soarelui va fi **de șapte ori mai mare** decât de obicei, conform proorociilor Sfintei Scripturi. Așa este scris: „*Și lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare (ca lumina a șapte zile), când va lega Domnul vânătăile poporului Său, și va tămădui rana loviturilor lui*“ (Isa. 30:26).

«Văzătorului» Ioan i s-a arătat aceasta pe insula Patmos în următorul tablou: „*Al patrulea înger a vărsat potirul lui peste soare. Și soarelui i s-a dat să dogorească pe oameni cu focul lui. Și oamenii au fost dogoriți de o arșiță mare, și au hulit Numele Dumnezeului care are stăpânire peste aceste urgii, și nu s-au pocăit ca să-I dea slavă*“ (Apoc. 16:8-9). În timpul acela «ziua harului și a mântuirii» va fi trecută, astfel încât oamenii nu se vor mai putea întoarce la Dumnezeu. Va fi pentru mulți o trezire îngrozitoare, un «prea târziu pentru totdeauna».

După ce va pârjoli suprafața pământului, soarele se va transforma în întuneric, căci așa este scris: „... *soarele se va preface în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.*“ (Ioel 2:30, Fap. 2:20). „*Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele, și stelele au căzut din cer pe pământ, cum cad smochinele verzi din pom, când este scuturat de un vânt puternic ... Împărații pământului, domnitorii, căpitaniii oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților. Și ziceau munților și stâncilor: ,Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mâna Mielului; căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?*“ (Apoc. 6:12-17).

Așa cum Dumnezeu în dragostea și mila Lui, i-a dat omenirii posibilitatea de salvare prin intrarea în corabie în timpul lui Noe, înainte de catastrofa inevitabilă a potopului, tot așa Cuvântul lui Dumnezeu ne arată cum putem scăpa de pieirea neașteptată, găsind salvare în Isus Hristos (1. Pet. 3). Aceia care cred mesajul Evangheliei Lui și se lasă pregătiți, vor primi putere să scape de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla, și vor fi luați în măreție la El (Luca 21:34-36). Din această legătură face parte și expresia lui Isus Hristos: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*“ (Luca 21:28).

O atmosferă de «sfârșitul lumii» nu este la locul ei și nu aduce rezolvarea. Nu panica, ci reculegerea și întoarcerea sunt necesare. Porunca acestui ceas sună astfel: „*Scapă-ți viața!*“, căci „*Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul?*“ Timpul harului se apropie de sfârșit. Numărătoarea inversă a început deja. Ultima chemare a lui Dumnezeu răsună ca o trâmbiță. Cine vrea să vină la Dumnezeu, trebuie să o facă acum.

Următorul text biblic ne avertizează în această legătură: „*Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde. Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului? Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea*“ (2 Pet. 3:10-13).

Ar mai putea fi citate multe texte biblice pentru această temă atât de vastă. Ceea ce este scris de mai mult timp, va fi în curând istorie. Totuși trebuie să procedăm chibzuit și să ne planificăm normal viața noastră, **căci timpul și ceasul nu-l știe nimeni**; trebuie să avem doar grijă să umblăm cu Dumnezeu și să fim pregătiți tot timpul să ne întâlnim cu Domnul. Acest timp de pe urmă în care trăim acum a fost comparat de Domnul Isus Hristos cu zilele lui Noe și timpul Sodomei și Gomorei (Luca 17:26-30). Nimeni nu va tăgădui că acum este mult mai rău în toată lumea. Lumea decăzută de la Dumnezeu este acum, ca și atunci, gata pentru judecată. Dumnezeu oferă ambele: har, pentru cei ce caută adăpost în El și acceptă mântuirea sufletelor lor, dar și judecată pentru cei ce-L resping pe Isus Hristos. Care va fi alegerea dumneavoastră?

ULTIMA CHEMARE

Înainte de a reveni Domnul Isus, trebuie să se împlinească porunca dată (Mar. 16, 14-18) pentru ultima dată în toată lumea. „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul*“ (Mat. 24:14). În nici un timp nu a fost posibil ca acum, să se împlinească această însărcinare

prin mass-media. Simbolic aceasta i-a fost arătată văzătorului Ioan pe insula Patmos în următorul tablou: „*Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului, cu o **Evanghelie veșnică**, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod*“ (Apoc. 14:6).

Ar trebui să fie suficient de cunoscut, că de la Reformă au avut loc mereu treziri spirituale care au condus mai adânc în Cuvântul lui Dumnezeu și mai aproape de Dumnezeu. Cine este informat în acest domeniu, știe că la începutul secolului a avut loc în toată lumea o lucrare puternică a Duhului și mai ales după al doilea război mondial, o străpungere a vestirii adevărului apostolic.

Pentru evenimente deosebite, Dumnezeu a trimis pe slujitorii și proorocii Săi, cărora El le-a descoperit taina Lui (Amos 3:7). Noi ne gândim la Noe, Moise și alții, la fel și la acei care s-au ridicat în decursul istoriei bisericii. Așa cum a fost făgăduit în Isa. 40:3 și Mal. 3:1 și a fost confirmat de însuși Isus Hristos în Evangheliile, Ioan Botezătorul s-a ridicat ca premergător, înaintea primei veniri a lui Isus Hristos, cu «mesajul de introducere». Slujba lui a fost de o importanță mântuitoare și stătea într-o legătură directă cu evenimentele din Împărăția lui Dumnezeu. Tot așa Dumnezeu a îndeplinit și în ultima perioadă de timp de har făgăduința Lui și înainte de «ziua Domnului» a trimis un mesager ca Ilie, așa cum a fost prevestit în Mal. 4:5, cu «mesajul actual» și Cuvântul descoperit înainte de a doua venire a lui Hristos. Însuși Isus Hristos a confirmat această făgăduință în Mat. 17:11, care mai era atunci pentru viitor, și a arătat și înspre slujba lui Ioan care avusese deja loc (vers. 12). Acum este vorba despre pregătirea drumului Domnului și întoarcerea inimii copiilor lui Dumnezeu la învățatura și practica apostolică a părinților, cum era vorba atunci despre întoarcerea inimii părinților vechitamentari la copiii Noului legământ (Luca 1:16-17). Aici avem de-a face cu evenimentele de încheiere ale istoriei mântuirii și cu desăvârșirea Bisericii nou testamentare.

Trezirea spirituală și mișcarea de vindecare începută în 1946, la care am fost martor din 1949, s-a răspândit în bisericile tradiționale și în marile confesiuni creștine. Sute de evangheliști, chiar și cei mai renumiți de acum, au fost inspirați și și-au început propriile lor slujbe. De atunci au început întâlniri inter-confesionale în întreaga lume, evanghelizări de

proporție, s-a înființat asociația „Oamenilor de afaceri ai Evangheliei depline” și au avut loc tot felul de întâlniri carismatice. Acum rugăciunile pentru bolnavi și practicarea darurilor duhovnicești nu mai aparțin doar unor grupări minoritare, ci sunt practicate în aproape fiecare confesiune creștină și sunt recunoscute chiar și de mass-media. În ciuda acestor lucruri, evangheliștii și bisericile au rămas în tradițiile și învățăturile lor nebiblice, fără să-și dea seama de aceasta.

Mulți dintre credincioși au auzit despre trezirea menționată mai înainte, care a început după al II-lea Război Mondial. Totuși, doar puțini oameni știu astăzi cum, când și prin cine a început Dumnezeu această mișcare. Reverendul Gordon Lindsay din Dallas, Texas, SUA a publicat în anul 1950 o carte cu titlul „WILLIAM BRANHAM - UN OM TRIMIS DE DUMNEZEU”. În această carte, el a spus că William Marrion Branham a primit în 7 mai 1946 o însărcinare divină, supranaturală, exact cum a primit și Pavel. Această trimitere divină de o deosebită importanță pentru planul de mântuire a fost dată de Domnul Însuși. Gordon Lindsay a scris cum acest bărbat, care a găsit har înaintea lui Dumnezeu, a fost folosit și confirmat de El într-un mod extraordinar, după modelul apostolic. Oamenii s-au strâns în adunări de mari proporții, cum nu se mai întâmplase până atunci. Spre sfârșitul anilor '49, mulți alți evangheliști au început să țină adunări de trezire și vindecare. Diferența dintre William Branham și toți ceilalți care au apărut mai târziu este că omul lui Dumnezeu a pus accentul în predicile sale pe învățătura biblică, de la începutul slujbei lui, până când a fost luat să fie cu Domnul în anul 1965.

În al doilea val de trezire, deja evangheliștii au avut propriile lor programe. Ceea ce se întâmplă acum în așa numitul „al treilea val de trezire” este pur și simplu scandalos, văzut din punctul de vedere al Scripturii. Se predică o „Evanghelie a prosperității” și se vorbește mult despre semne și minuni; predicatorii petrec mai mult timp cu strângerea colectei și a darurilor bănești decât cu predica. Mulți dintre ei au reușit să ajungă multi-milionari. Presupusa lor „demonstrare a puterii” este mai degrabă un spectacol susținut de o muzică adecvată. La o privire mai atentă, nu se găsește nici un pic de substanță divină în predicarea Cuvântului. Evanghelia veșnic valabilă nu mai este predicată. A devenit un mesaj-evanghelie propriu, dat mai departe după necesitățile fiecăruia. Dacă Dumnezeu Își confirmă Cuvântul Său cu ascultătorii și au loc vindecări, aceasta nu înseamnă ca învățătorul sau evanghelistul sau făcătorul de

minuni ar fi corect. În fiecare an milioane de oameni merg în pelerinaj la așa-zisele „locuri sfinte” sperând să trăiască o minune. Când un evanghelist promite oamenilor suferinzi o vindecare miraculoasă din partea lui Dumnezeu, atunci ei se adună în număr foarte mare. Dar vindecarea dovedește doar că Dumnezeu este credincios și răspunde la rugăciunile celor care cred în ceea ce a făgăduit El. Binecuvântările spirituale vin peste toți cei ce le doresc, căci este scris: *„căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei dreapți și peste cei nedreapți”* (Mat. 5:45).

Conform spuselor Domnului nostru, cei dreapți și cei nedreapți trăiesc împreună. Falsul este atât de asemănător cu adevărul, încât se spune: „Aici este Hristosul. Acolo este Hristosul.” EL ne-a avertizat de aceasta cu cuvintele: *„Căci se vor scula Hristoși (unși cu Duhul) mincinoși și prooroci mincinoși. Ei vor face semne și minuni, ca să înșele, dacă ar fi cu putință, și pe cei aleși”* (Mar. 13:22). În realitate Dumnezeu este prezent numai acolo unde El poate arăta drumul Lui și poate face voia Sa; acolo unde se află Cuvântul și Duhul Lui și învățătura și practica sunt în concordanță cu Biblia.

Cuvântul Domnului nostru ne dă explicația necesară și în acest punct: *„Îi veți cunoaște după roadele lor”* (Mat. 7:16), deci nu după darurile Duhului, care se pot însuși sau imita, ci după roadele Duhului (Gal. 5:22-23), care trebuie să crească și să depună mărturie despre care «pom» este de fapt vorba. Nu ploaia spirituală este cea decisivă, ci felul seminței din inimă peste care cade ploaia, căci fiecare sămânță aduce rod după felul ei. Atât sămânța bună cât și cea rea se află pe același ogor al acestei lumi. Domnul zice: *„Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș”* (Mat. 13:30). La vremea secerișului se va lega și se va arde neghina, iar grâul va fi adunat în grânarul Său. Trebuie să se mai împlinescă ceea ce a spus Domnul: *„Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău? Atunci le vom spune curat: Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege”* (Mat. 7:22-23).

Se pare că majoritatea celor care caută pe Domnul se mulțumesc cu atmosfera sărbătorească întreținută în adunări (care seamănă mai mult cu

spectacolul decât cu religia) și cei mai mulți rămân, mai mult sau mai puțin, în învățăturile și tradițiile preluate în loc să caute cu sinceritate sfatul lui Dumnezeu și să ia în considerație sfatul lui Dumnezeu. Cei într-adevăr sinceri vor cerceta Scriptura și vor proceda conform acesteia. Lor le va ajuta Dumnezeu să ajungă în starea Bisericii primare. Numai cei ce caută cu sinceritate vor găsi, celor ce bat li se va permite intrarea și cei ce se vor păstra până la sfârșit, vor fi biruitori.

Credincioșii adevărați biblici vor tinde să corespundă în toate cu Sfânta Scriptură. Pentru ei vor fi valabile numai învățăturile apostolice despre dumnezeire, botez, cină, etc.; ei vor pune în practică modelul apostolic în orice aspect așa cum a fost la început și care trebuie să rămână la fel până la sfârșit. Toți acei care fac parte din Biserica Domnului vor lua poziție pe această bază biblică și vor trăi lucrarea de încheiere a lui Dumnezeu și desăvârșirea lor pentru ziua lui Isus Hristos care este foarte aproape (Fil. 1:6).

UN STRIGĂT DE TREZIRE

Necesitatea de a da ultima chemare și prevenire decurge de la sine datorită evenimentelor actuale. Nimeni nu mai poate trece mult timp nepăsător pe lângă împlinirea nenumăratelor proorocii prezise. Întreaga profeție biblică neîmplinită este acum pe cale să se realizeze. Proorocul Daniel i-a fost poruncit: „... ține ascunse aceste cuvinte, și pecetluiește cartea, până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește“ (Dan. 12:4). Numai atunci când va sosi timpul pentru împlinirea profeției biblice, se va deschide mintea noastră pentru aceasta.

Fiecărui cititor trebuie să-i fie dat un impuls să se confrunte serios cu această tematică. Este vorba de fapt despre dumneavoastră personal. Dumnezeu are un plan cu omenirea, care este clar și vizibil. Numai semnele și minunile nu sunt un criteriu. O atmosferă sărbătorească nu este valabilă înaintea lui Dumnezeu. La El trebuie să fie totul în ordine. Acum trebuie să urmeze aceeași vestire a Cuvântului și practica din timpul apostolilor în legătură cu credința conform Scripturii care este bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu și ancorată în Isus Hristos.

Cu un respect adevărat, toți cei ce se tem de Dumnezeu trebuie să recunoască, să creadă și să aștepte împlinirea și trăirea făgăduințelor pentru ultima epocă care au fost date Bisericii lui Hristos. Înainte de a putea reveni Hristos, trebuie mai întâi să fie ordonat și reasezat totul în mod biblic, după modelul creștinismului primar; așa ne este spus în Fap. 3:21: „... pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremi a vorbit Dumnezeu prin gura sfinților Săi prooroci din vechime“.

Viața veșnică și mântuirea veșnică nu pot fi mijlocite de o procedură religioasă sau de o instituție creștină. Aceasta este dată fiecăruia printr-o trăire de mântuire personală cu Dumnezeu prin credința în Isus Hristos, Cel răstignit și înviat biruitor. În aceasta se înrădăcinează credința mântuitoare în salvarea și iertarea săvârșite, credință venită din propovăduirea Evangheliei (Rom. 10). Numai cine a primit viața veșnică printr-o trăire personală cu Dumnezeu, va trăi veșnic. Ea devine puterea lui Dumnezeu în noi (1 Cor.1:18).

Fiecare trebuie să aibă experiența lui personală cu Dumnezeu, să trăiască pocăința și nașterea din nou prin Duhul (Ioan 3:6), să ajungă la siguranța mântuirii (Rom. 8:16), să fie umplut cu Duhul Sfânt (Fap. 2:4) și pecetluit (Ef. 1:13). EL a împăcat omenirea și pe dumneavoastră personal, cu Sine în Isus Hristos, Domnul nostru (2 Cor. 5, 19). Credința mântuitoare este în legătură cu mesajul Evangheliei: „*Împăcați-vă cu Dumnezeu!*“.

În încheiere, vrem să spunem că mai există oameni care Îl văd pe Dumnezeu în toate religiile și Îl amintesc pe Isus Hristos în același timp cu filozofi religioși oarecare. Aceasta doare într-adevăr. Domnul și Mântuitorul nostru se deosebește ca cerul de pământ față de toți întemeietorii de religii. Credința în El este în același timp credința în însuși Dumnezeu, legată de nădejdea și mântuirea veșnică. De fapt este o jignire să-L comparăm pe El, Domnul slavei, cu un oarecare prooroc autointitulat. Toți întemeietorii de religii au fost îngropați împreună cu ideile lor. Niciunul din ei nu a înviat. Ei au fost numai oameni ca noi și nu au putut să-și ajute nici lor și nici altora. Urmașii lor vor fi acolo unde se află și ei. Există pentru totdeauna numai Unul care a putut să spună: „*EU sunt Calea, Adevărul și Viața ...*“, și cei care Îl urmează pe El, vor fi acolo unde este El. Numai în Hristos s-a întâlnit Dumnezeu cu noi personal; numai în

El putem să-L întâlnim pe Dumnezeu personal. A existat numai Unul prin care Tatăl ceresc s-a descoperit pe pământ, și anume în Fiul Său născut, Isus Hristos, în care El ne-a făcut fiii și fiicele Sale. „... *ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voiei Sale*“ (Ef. 1:5).

Chiar la sfârșit, înainte de revenirea lui Hristos, se va cristaliza afară din amestecul religios actual, o comunitate de credincioși biblici avându-L Cap pe Hristos, nu o organizație, ci un organism viu – Trupul lui Hristos. Străpungerea cea mare spre vestirea străveche fără compromisuri și practica după modelul faptelor apostolilor și astfel «desăvârșirea Reformei» în Biserica Domnului, este foarte aproape. Așa cum a fost la început în timpul apostolilor, așa trebuie să fie din nou la sfârșit. În Biserica nou testamentară faptele apostolilor sunt singurul model valabil înaintea lui Dumnezeu. Zilele biblice s-au întors! Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!

Dragă cititorule,

Sper că nu te vei supăra de aceste cuvinte deslușite, ci vei vedea în aceste prezentări un îndrumător spre cer și o cale de scăpare. Credința aducătoare de mântuire nu este într-o religie moartă, ci în Domnul cel viu care a înviat din morți, s-a înălțat spre cer și va reveni. EL nu numai că a spus: „*EU sunt învierea și viața*“, ci a adus dovada incontestabilă și a luat asupra Lui răspunderea pentru învierea noastră. Aceasta este singura cale pe care trebuie să pășească cei ce vor să fie mântuiți. Oricine dorește să atingă ținta veșnică, trebuie să se despartă de tot ce nu este de origine divină, să părăsească tradițiile religioase și să se întoarcă la Domnul.

Apartenența la o religie nu are nimic de-a face cu salvarea sufletului, cu mântuirea, care vine numai de la Dumnezeu. Nu există nici un sacrament dătător de mântuire și nici o procedură religioasă care ar putea să mântuiască. Numai în Răscumpărător găsim răscumpărarea, numai în Salvator avem salvarea, căci este scris: „*Cine crede în Fiul, are viața veșnică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el*” (Ioan 3:36), Este necesară credința sinceră a

fiecărui individ în singurul Dumnezeu adevărat, care ni S-a descoperit în Isus Hristos (Ioan 17:3).

Chiar și cele mai bune hotărâri pe care le concep mereu oamenii, conduc pe lângă Dumnezeu și sunt sortite eșecului. Omul este neprihănit înaintea lui Dumnezeu prin credința în Isus Hristos. Este un dar gratuit al harului, care îi este oferit omenirii. Acum puteți să luați o decizie care va fi valabilă pentru veșnicie. Evanghelia despre Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru, să vă devină dumneavoastră personal un mesaj de bucurie și de eliberare, prin care să trăiți efectul și puterea lui Dumnezeu.

Credeți acum că Domnul Isus a purtat și vina dumneavoastră și v-a dat har! Chemați Numele Lui, așa cum au făcut-o mulți în vremurile trecute. Mântuirea a fost trăită de toți adevărații copii ai lui Dumnezeu de-a lungul secolelor. Nimeni nu mai trebuie să se lase indus în eroare acceptând să i se spună că oricum totul va fi în ordine. Totul va fi în ordine după moarte, în veșnicie, dacă este adus în ordine în timpul vieții. Oricine poate trăi personal mântuirea lui Dumnezeu și poate primi siguranța că păcatele i-au fost iertate și a fost primit de Domnul.

Încercați chiar acum, după ce ați citit până la sfârșit, să intrați în legătură cu Dumnezeu, și anume în rugăciune. Vorbiți cu El și credeți pur și simplu că și pentru dumneavoastră este valabil ce este scris: „... *EL îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare*“ (Ps. 103). Fiți siguri că strigarea Mântuitorului: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă*“, (Mat. 11:28) este valabilă și astăzi, tot așa ca și exprimarea: „*Cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară*“ (Ioan 6:37).

„*Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu*“ (Ioan 3, 3). Cine a trăit nașterea din nou, se va subordona Lui și voi Sale și i se va da intrare în Împărăția lui Dumnezeu.

„*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din*

sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu“ (Ioan 1:12-13).

„În care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor” (Coloseni 1:14).

Căci este scris:

„Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața“ (1 Ioan 5:11-12).

Fie ca acest text biblic să devină realitate pentru toți cititorii care cheamă Numele Domnului: *„La vremea potrivită, te-am ascultat, în ziua mântuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii“ (2 Cor. 6, 2).*

Ziua aceasta poate deveni cea mai importantă zi din viața dumneavoastră!

În această broșură am putut atinge numai pe scurt câteva puncte. Tuturor celor care s-au simțit atinși lăuntric și vor să afle mai mult, le putem furniza gratuit literatură bazată numai pe Sfânta Scriptură. Sigur nu a fost o întâmplare, ci o hotărâre a lui Dumnezeu că această broșură simplă a ajuns în mâinile dumneavoastră.

Vă urez tuturor din toată inima binecuvântarea bogată a lui Dumnezeu.

Ewald Frank

«Freie Volksmission» a fost fondată în anul 1960. Este o misiune evanghelică interconfesională având ca scop înaintarea Împărăției lui Dumnezeu. Slujim poporului lui Dumnezeu din 140 de țări trimițând literatură în multe limbi și de asemenea trimitem la cerere benzi audio, video și DVD-uri cu predicile noastre. Toate materialele sunt trimise gratuit. Nu se emit note de plată. Bani și prețurile nu sunt menționate. De la început și până acum, misiunea se finanțează prin contribuțiile benevole

ale copiilor lui Dumnezeu. În aprilie 1964 misiunea a fost recunoscută ca folos obștesc și folosită numai pentru scopuri misionare pentru a duce mesajul timpului de sfârșit în toată lumea.

Întemeietorul, misionarul Ewald Frank, a călătorit deja în peste 140 țări și a predicat ca învățător biblic. A ținut campanii de evanghelizare în multe orașe și s-a adresat prin intermediul radioului și al televiziunii la națiuni întregi. Ca învățător biblic, a fost chemat să vorbească la seminarii internaționale, împărțind Cuvântul lui Dumnezeu cu slujitori de pe toate continentele.

În fiecare duminică de la începutul fiecărei luni, el slujește în adunarea locală din Centrul Misionar Krefeld, Germania. La aceste întâlniri participă credincioși din multe țări. Traducerea simultană în 12 limbi a devenit o necesitate.

Ne-am bucura dacă am auzi de dumneavoastră. Tuturor celor care doresc să se informeze asupra temelor spirituale biblice le stă la dispoziție literatură. Pentru că nu aparținem de nici o confesiune, nu suntem subordonați, și de aceea putem să-L lăsăm pe Dumnezeu să vorbească prin Cuvântul Său.

Literatura noastră este trimisă gratuit și fără taxe poștale în toată lumea. Este într-adevăr o «lucrare de credință» pentru care Dumnezeu s-a îngrijit de la început.

Vă rugăm să ne scrieți dacă doriți alte broșuri și literatură.

Opriș Daniel, 300790 Timișoara OP 1, CP 193

Joe Mircea, 515600 Cugir, str. Victoriei nr.31, Ap.11, Jud. Alba

Duca Florin, 400244 Cluj Napoca, str. Ecaterina Teodoroiu nr.2

Cetnarovici Ioan, 030474 București str. Intrarea Bădeni nr. 6, bl. M9, sc. 5, ap. 47, sector 3, OP49.